

Україна
Донецький окружний адміністративний суд
У Х В А Л А
про залишення позовної заяви без руху

29 грудня 2021 р.

Справа №200/19169/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Суддя Донецького окружного адміністративного суду Бабіч С.І., ознайомившись з позовною заявою Маншиліна Євгена Петровича до Головного управління Національної поліції в Донецькій області про стягнення середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні,

В С Т А Н О В И В:

Маншилін Євген Петрович (далі - позивач) звернувся до суду з позовом до Головного управління Національної поліції в Донецькій області (далі - відповідач), відповідно до якого просить:

- стягнути з відповідача на користь позивача середній заробіток за затримку розрахунку при звільненні за період з 29.02.2020 року по 16.12.2021 року з урахуванням зменшення в розмірі 36000 (тридцять шість тисяч гривень) грн., 00 коп.

Відповідно до положень статті 171 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС України), суддя після одержання позовної заяви з'ясовує чи подана позовна заява особою, яка має адміністративну процесуальну дієздатність; має представник належні повноваження (якщо позовну заяву подано представником); відповідає позовна заява вимогам, встановленим статтями 160, 161, 172 цього Кодексу; належить позовну заяву розглядати за правилами адміністративного судочинства і чи подано позовну заяву з дотриманням правил підсудності; позов подано у строк, установлений законом (якщо адміністративний позов подано з пропуском встановленого законом строку звернення до суду, то чи достатньо підстав для визнання причин пропуску строку звернення до суду поважними); чи немає інших підстав для повернення позовної заяви, залишення її без розгляду або відмови у відкритті провадження в адміністративній справі, встановлених цим Кодексом.

Дана позовна заява не відповідає вимогам ст.ст. 160, 161 Кодексу адміністративного судочинства України.

Згідно ч. 3, 5 ст. 161 Кодексу адміністративного судочинства України до позовної заяви додається документ про сплату судового збору у встановлених порядку і розмірі або документи, які підтверджують підстави звільнення від сплати судового збору відповідно до закону.

У разі необхідності до позовної заяви додаються клопотання та заяви позивача про розгляд справи за правилами спрощеного позовного провадження, участь у судовому засіданні щодо розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження, звільнення (відстрочення, розстрочення, зменшення) від сплати судового збору, про призначення експертизи, витребування доказів, про забезпечення надання безоплатної правничої допомоги, якщо відповідний орган відмовив у її наданні, тощо.

Також, згідно з п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону України "Про судовий збір" від 08.07.2011 року №

*306*5139785*1*2*

3674-VI (далі - Закон № 3674) (судовий збір справляється за подання до суду позовної заяви та іншої заяви, передбаченої процесуальним законодавством.

Тобто, необхідною умовою розгляду судом позовної заяви є сплата особою, яка звертається з цією заявою, судового збору у визначеному розмірі. Однак, як видно з позовної заяви та доданих до неї документів, позивачем не було надано суду доказів щодо сплати судового збору.

Позивач у позовній заяві зазначає, що відповідно до п. 13 ч. 1 ст. 5 Закону України "Про судовий збір" він звільнений від сплати судового збору.

З цього приводу суд зазначає наступне.

Законом України "Про судовий збір" від 08.07.2011 року № 3674-VI врегульовано правові засади справляння судового збору, платників, об'єкти та розміри ставок судового збору, порядок сплати, звільнення від сплати та повернення судового збору.

Статтею 5 Закону України "Про судовий збір" передбачено вичерпний перелік осіб, які мають пільги щодо сплати судового збору.

Згідно з п. 13 ч. 1 ст. 5 Закону України "Про судовий збір" від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються учасники бойових дій, Герої України - у справах, пов'язаних з порушенням їхніх прав.

Статус, права, пільги учасників бойових дій та Героїв України встановлені, відповідно, Законами України Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту, Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні.

За приписами п. 18 ст. 12 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" і п. 2 ст. 9 Закону України "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні" такі особи мають пільги зі сплати податків, зборів, мита та інших платежів до бюджету відповідно до податкового та митного законодавства.

Отже, наявність статусу учасника бойових дій або Героя України не гарантує звільнення від сплати до бюджету судового збору, а в цій частині зроблена відсилка до іншого законодавства.

Разом з тим, статтею 22 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" передбачено, що ветерани війни, до яких належать учасники бойових дій, отримують безоплатну правову допомогу щодо питань, пов'язаних з їх соціальним захистом, а також звільняються від усіх судових витрат, пов'язаних з розглядом цих питань.

З цією правовою нормою кореспондується пункт 13 частини першої статті 5 Закону України "Про судовий збір".

Правовий аналіз змісту статті 5 Закону України "Про судовий збір" свідчить про те, що від сплати судового збору звільняються або особи, зазначені в пунктах 7, 8, 9, 10, яким така пільга безумовно надається у зв'язку з наявністю певного статусу незалежно від категорії справи (інваліди, громадяни, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи), або особи у справах визначеної в пунктах 1-6, 12-16 категорій.

Такий висновок підтверджується диспозицією пункту 16 частини першої статті 5 названого Закону, згідно з яким згадану пільгу мають позивачі - за подання позовів щодо спорів, пов'язаних з наданням статусу учасника бойових дій.

Конструкція пункту 13, в якому йдеться про "справи, пов'язані з порушенням їхніх прав", вказує на категорію справ, в яких учасники бойових дій звільняються від сплати судового збору. Якби лише наявність в особи такого статусу надавала у цій частині пільгу, то відпадала б необхідність у формулюванні другої частини зазначеної норми закону про те, що звільнення від сплати судового збору стосується спорів про порушені права.

Вказана норма не містить вичерпного переліку порушених прав, однак порушення прав нерозривно пов'язане саме зі статусом учасника бойових дій, який, як і права такої особи, визначається спеціальним законом, а не усіх прав людини і громадянина, які встановлені Конституцією України та іншими законами.

На думку суду, ця норма Закону має відсильний характер та не містить вичерпного

переліку справ, в яких учасники бойових дій та прирівняні до них особи звільнюються від сплати судового збору.

Правовий статус ветеранів війни, забезпечення створення належних умов для їх життєзабезпечення визначає Закон України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" від 22.10.1993 року №3551-ХІІ (далі Закон №3551-ХІІ). Нормами частини другої статті 22 цього Закону визначено, що особи, на яких поширюється дія цього Закону, отримують безоплатну правову допомогу щодо питань, пов'язаних з їх соціальним захистом, а також звільнюються від судових витрат, пов'язаних з розглядом цих питань. Перелік пільг учасникам бойових дій та особам, прирівняним до них, наведено у статті 12 Закону № 3551-ХІІ.

Велика Палата Верховного Суду в постанові від 12.02.2020 року у справі №545/1149/17 зазначила, що вирішуючи питання про стягнення судового збору з особи, яка має статус учасника бойових дій (прирівняної до нього особи), для правильного застосування норм пункту 13 частини першої статті 5 Закону № 3674-VI суд має враховувати предмет та підстави позову; перевіряти чи стосується така справа захисту прав цих осіб з урахуванням положень статей 12, 22 Закону № 3551-ХІІ.

Враховуючи викладене, суд зазначає, що наявність чи відсутність у позивача статусу учасника бойових дій жодним чином не впливає на право особи і не пов'язані з правом будь-якого військовослужбовця на виплату середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні.

Тобто, вказані позовні вимоги (стягнення середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні) не пов'язано з наявністю та/або відсутністю у позивача статусу учасника бойових дій, в даних правовідносинах відсутнє порушення права позивача, пов'язане саме зі статусом позивача як учасника бойових дій, тобто позивач не звільнений від сплати судового збору, за вказаними позовними вимогами на підставі п. 13 ч. 1 ст. 5 Закону України № 3674.

Зазначена правова позиція знайшла своє відображення в постановках Великої Палати Верховного Суду від 09.10.2019 у справі № 9901/311/19, від 18.12.2019 у справі №3П/9901/4/19, від 12.02.2020 у справі № 545/1149/17 та постанові Верховного Суду від 05.03.2020 у справі №805/3967/17-а.

Таку ж оцінку процесуальному питанню пов'язаному із застосуванням пільг із сплати судового збору учасниками бойових дій надавала Велика Палата Верховного Суду в ухвалі від 06.05.2020 року по справі № 9901/70/20 та у постанові від 09.10.2019 року по справі №9901/311/19, а також Верховний Суд у постанові від 19.10.2020 року по справі № 240/934/20.

Крім того, суд зазначає, що згідно із висновком Великої Палати Верховного Суду, викладеного у постанові від 18 березня 2020 року (справа № 711/4010/13-ц), вихідна допомога та середній заробіток за час затримки розрахунку при звільненні (зокрема, і за час затримки виплати такої допомоги) не належать до структури заробітної плати, тобто не є основною чи додатковою заробітною платою, а також не є іншою заохочувальною чи компенсаційною виплатою, що входить до такої структури.

Відповідно до правової позиції, сформованої в постанові Великої Палати Верховного Суду від 30 січня 2019 року у справі №910/4518/16, за змістом приписів статей 94, 116, 117 КЗпП України і статей 1, 2 Закону України "Про оплату праці" середній заробіток за час затримки розрахунку при звільненні за своєю правовою природою є спеціальним видом відповідальності роботодавця, спрямованим на захист прав звільнених працівників щодо отримання ними в передбачений законом строк винагороди за виконану роботу (усіх виплат, на отримання яких працівники мають право згідно з умовами трудового договору і відповідно до державних гарантій), який нараховується у розмірі середнього заробітку та не входить до структури заробітної плати.

Таким чином, позовні вимоги про стягнення середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні не є тотожною до вимоги про стягнення заробітної плати

(грошового забезпечення), а тому не може бути віднесена до категорії пільгових вимог, за подачу яких, згідно п. 1 ч. 1 ст. 5 Закону України “Про судовий збір”, судовий збір не сплачується.

Таким чином, враховуючи те, що позивач звернувся до суду з позовом, в якому просив стягнути з відповідача на користь позивача середній заробіток за затримку розрахунку при звільненні за період з 29.02.2020 року по 16.12.2021 року з урахуванням зменшення в розмірі 36000 (тридцять шість тисяч гривень) грн., 00 коп, що не входить до структури заробітної плати, а є спеціальним видом відповідальності роботодавця, судовий збір за подання позовної заяви за вказаними вимогами підлягає сплаті на загальних підставах.

За приписами частини 2 ст. 169 КАС України, якщо ухвала про залишення позовної заяви без руху постановляється з підстави несплати судового збору у встановленому законом розмірі, суд в такій ухвалі повинен зазначити точну суму судового збору, яку необхідно сплатити (доплатити).

Згідно із ч. 1 ст. 4 вказаного Закону, судовий збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відповідна заява або скарга подається до суду, - у відсотковому співвідношенні до ціни позову та у фіксованому розмірі.

Згідно із п. 3 ч. 2 ст. 4 Закону України “Про судовий збір”, розмір ставки судового збору за подання до адміністративного суду адміністративного позову майнового характеру, який подано фізичною особою або фізичною особою-підприємцем, становить 1 відсоток ціни позову, але не менше 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб та не більше 5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Відповідно до статті 7 Закону України “Про Державний бюджет України на 2021 рік”, встановлено у 2021 році прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць для працездатних осіб, з 1 січня 2021 року – 2270,00 гривні.

Згідно із п. 3 ч. 2 ст. 4 Закону України Про судовий збір, розмір ставки судового збору за подання до адміністративного суду адміністративного позову майнового характеру, який подано фізичною особою або фізичною особою-підприємцем, становить 1 відсоток ціни позову, але не менше 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб та не більше 5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних.

Позовна вимога про зобов’язання відповідача нарахувати та виплати позивачу середній заробіток за час затримки розрахунку при звільненні є позовною вимогою майнового характеру, оскільки їх задоволення призведе до зміни складу майна позивача (виплати йому певних грошових сум).

Таким чином, судовий збір за даною позовною заявою позивачу необхідно сплатити в сумі 908,00 грн. (1 відсоток ціни позову, але не менше 0,4 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб та не більше 5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб).

За приписами частини 1, 2 статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України суддя, встановивши, що позовну заяву подано без додержання вимог, встановлених статтями 160, 161 цього Кодексу, протягом п’яти днів з дня подання позовної заяви постановляє ухвалу про залишення позовної заяви без руху. В ухвалі про залишення позовної заяви без руху зазначаються недоліки позовної заяви, спосіб і строк їх усунення, який не може перевищувати десяти днів з дня вручення ухвали про залишення позовної заяви без руху.

Суд зазначає, що позивачу необхідно усунути недоліки позовної заяви, шляхом подання до суду:

- оригіналу платіжного доручення про сплату судового збору в розмірі 908,00 грн., або доказів на підтвердження скрутного матеріального становища позивача.

З огляду на викладене, суд вважає за необхідне залишити даний позов без руху та надати позивачу строк для усунення вказаного недоліку.

Керуючись Законами України “Про судовий збір” та “Про державний бюджет України на 2021 рік”, статтями 160, 161, 169, 171, 172 Кодексу адміністративного судочинства

України, суд

У Х В А Л И В:

Позовну заяву Маншиліна Євгена Петровича до Головного управління Національної поліції в Донецькій області про стягнення середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні – залишити без руху.

Встановити позивачу строк для усунення недоліків позовної заяви - 10 днів з дня отримання копії ухвали про залишення позовної заяви без руху, шляхом надання суду:

- оригіналу платіжного доручення про доплату сплату судового збору в розмірі 908,00 грн. (платіжні реквізити для перерахування судового збору: отримувач коштів: Донецьке ГУК/Слов'янська МТГ/22030101; код отримувача (код за ЄДРПОУ) 37967785; банк отримувача Казначейство України (ел. адм. подат.); код банку отримувача (МФО) 899998; рахунок отримувача UA308999980313111206084005658; код класифікації доходів бюджету 22030101; призначення платежу *;101; _____ (код клієнта за ЄДРПОУ для юридичних осіб (доповнюється зліва нулями до восьми цифр, якщо значущих цифр менше 8), реєстраційний номер облікової картки платника податків – фізичної особи (завжди має 10 цифр) або серія та номер паспорта громадянина України, в разі якщо платник через свої релігійні переконання відмовився від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків і має відповідну відмітку у паспорті); Судовий збір, за позовом _____ (ПІБ чи назва установи, організації позивача), Донецький окружний адміністративний суд (назва суду, де розглядається справа) або доказів на підтвердження скрутного матеріального становища позивача.

Ухвала оскарженню не підлягає та набирає законної сили з моменту її підписання суддею.

Суддя

С.І. Бабіч

*306*5139785*1*2*

